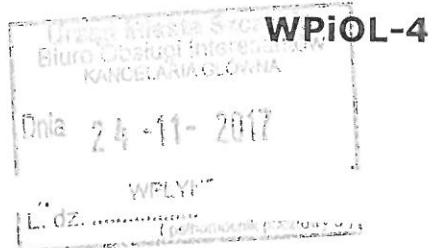
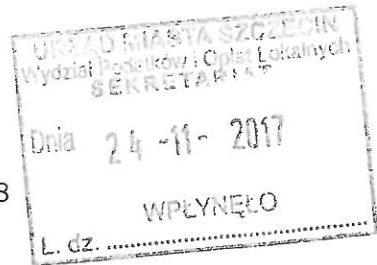

Urząd Miasta Szczecin
Wydział Podatków i Opłat Lokalnych
pl. Armii Krajowej 1, 70-456 Szczecin
tel. + 48 91 42 45 363, fax: + 48 91 42 45 408
wpiol@um.szczecin.pl · www.szczecin.pl

Szczecin, dnia 23 listopada 2017 r.

Wnioskodawca :

Adres siedziby/adres zamieszkania* :

Identyfikator Podatkowy:

NIP :

Numer telefonu :

Rodzaj zainteresowanego:

osoba prawna

Status wnioskodawcy:

podatnik

WNIOSEK

o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego

Na podstawie art. 14j § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (j.t. Dz. U. z 2015 r. poz. 613 ze zm.) wnoszę o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego.

Przedmiotem wniosku jest:

- zaistniały stan faktyczny

Opłata od wniosku została uiszczona na rachunek.

Kserokopia dowodu uiszczenia opłaty – dołączona do wniosku.

WYCZERPUJĄCE PRZEDSTAWIENIE ZAISTNIAŁEGO STANU FAKTYCZNEGO (STANÓW FAKTYCZNYCH), ZDARZENIA PRZYSZŁEGO (ZDARZEŃ PRZYSZŁYCH)

Wnioskodawca jest przedsiębiorcą, który działa w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i prowadzi działalność przedsiębiorczo- składową na terenie Szczecinie.

Niniejszy wniosek o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczy obiektu skonteneryzowanego [dalej : "**Obiekt**"], który został posadowiony przez Wnioskodawcę na nieruchomości gruntowej wydzierżawionej przez Wnioskodawcę od [] w ramach umowy dzierżawy zawartej w dniu [] (działka nr [] oraz [], obręb nr []) na czas określony. Grunt stanowi własność Skarbu Państwa i znajduje się w użytkowaniu wieczystym []

Na przełomie 2016 i 2017r. Wnioskodawca posadził Obiekt na dzierżawionym terenie z przeznaczeniem jako zaplecze socjalno - biurowe dla pracowników terminala kontenerowego.

Obiekt jest lekkiej konstrukcji stalowej, kontenerowej prefabrykowanej, wolnostojący, parterowy stanowi zespół połączonych ze sobą siedemnastu kontenerów 20 stopowych z niezbędną infrastrukturą techniczną, powierzchnia zabudowy 261 m², powierzchnia użytkowa 227,30 m². Obiekt został posadowiony na stopach fundamentowych, bez mocowania z gruntem czy też podłożem na którym się znajduje (w szczególności - brak śrub czy też kotew mocujących).

Zgodnie z stanowiskiem Wojewódzkiego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego z dnia [] ([]) otrzymanym w następstwie wystąpienia przez Wnioskodawcę o pozwolenie na użytkowanie Obiektu (na wniosek Wnioskodawcy z dnia [] : *"przedmiotowy kontener pełniący funkcję socjalno - bytową nie jest trwale związany z gruntem (posadowiony jedynie na płytach trylinka) co wyklucza go uznanie za budynek [...]. Należy więc zaliczyć go do budowli"*, a dalej : *"... należy zaliczyć go do kategorii VIII - inne budowle, które wg prawa budowlanego nie wymagają pozwolenia na użytkowanie a jedynie zawiadomienia organu nadzoru budowlanego o zakończeniu robót [...]"*. Konsekwentnie, Wnioskodawca dokonał stosownego zawiadomienia pismem z dnia []

Obiekt zgodnie z założeniami Wnioskodawcy posadowiony został na okres przejściowy i zostanie zdemontowany bądź przeniesiony w inne miejsce stosownie do potrzeb jakie Wnioskodawca będzie miał w tym zakresie (docelowo planuje się budowę obiektu murowanego). W każdym przypadku - Obiekt zostanie zdemontowany przed upływem okresu obowiązywania umowy dzierżawy.

Obiekt stanowi własność Wnioskodawcy, został przyjęty do ewidencji środków trwałych Wnioskodawcy i uwzględniony w księgach rachunkowych Wnioskodawcy, Wnioskodawca dokonuje w tym zakresie odpisów amortyzacyjnych. Obiekt nie stanowi części składowej gruntu (Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 lutego 1998r. III CKN 358/97).

PYTANIE (PYTANIA)

Czy posadowiony przez Wnioskodawcę Obiekt kontenerowy spełnia definicję "budynek" bądź "budowli" w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt. 1 i 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych a w konsekwencji czy Wnioskodawca powinien uiścić z tego tytułu podatek od nieruchomości ?

WŁASNE STANOWISKO W SPRAWIE OCENY PRAWNEJ ZAISTNIAŁEGO STANU FAKTYCZNEGO LUB ZDARZENIA PRZYSZŁEGO

1. W myśl art. 2 ust. 1 pkt 1 - 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych („**u.p.o.l.**”), opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają grunty,

budynki lub ich części oraz budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, przy czym :

- 1) przez pojęcie "budynku" rozumieć należy obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach (art. 1a ust. 1 pkt 1 u.p.o.l.);
- 2) z kolei "budowlą" jest obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem (art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l.);

z kolei na gruncie zapisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane („u.p.b.”)

- 3) zgodnie z art. 3 pkt 2 u.p.b. "budynkiem" jest taki "obiekt budowlany, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach",
 - 4) zaś "budowlą" – w myśl art. 3 pkt 3 u.p.b. – "jest każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową",
 - 5) u.p.b. przewiduje także definicję "tymczasowego obiektu budowlanego" stanowiąc w art. 3 pkt 5, iż obiektem takim jest "obiekt budowlany przeznaczony do czasowego użytkowania w okresie krótszym od jego trwałości technicznej, przewidziany do przeniesienia w inne miejsce lub rozbiórki, a także obiekt budowlany niepołączony trwale z gruntem, jak: strzelnice, kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej i wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne, urządzenia rozrywkowe, barakowozy, obiekty kontenerowe".
2. Wnioskodawca podziela stanowisko Wojewódzkiego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego, iż wobec faktu, że Obiekt objęty niniejszym wnioskiem jest obiektem kontenerowym, nie związanym trwale z gruntem (bądź podłożem betonowym na którym jest posadowiony) nie może zostać uznany za "budynek" w rozumieniu art. 3 pkt 2 u.p.b. (oraz konsekwentnie, w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 1 u.p.o.l.).

Stanowisko to znajduje oparcie w orzecznictwie sądów administracyjnych (np. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 grudnia 2007r. sygn. akt II OSK 1636/06).

3. Według Wojewódzkiego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego, Obiekt spełnia natomiast kryteria do uznania go za "budowlę" w rozumieniu art. 3 pkt 3 u.p.b., poprzez zaliczenie do kategorii VIII - "inne budowle".

Konstatacja taka może budzić zastrzeżenie odnoszące się do przyjęcia, iż pomimo, że Obiekt jest niepowiązany trwale z gruntem stanowi "budowlę" w rozumieniu prawa budowlanego. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 22 grudnia 2011 r. (sygn. akt: II FSK 1389/11) wskazał bowiem, iż *"Mimo widocznego braku konsekwencji ustawodawcy w definiowaniu rozważanych pojęć nie budzi jednak wątpliwości konstatacja, że konieczną cechą budowli, zarówno w rozumieniu Prawa budowlanego, jak i w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, jest trwałe połączenie takiego obiektu z gruntem - w przeciwieństwie do tymczasowego obiektu budowlanego, który trwale połączony z gruntem nie jest i za który uważa się, między innymi [...] obiekty kontenerowe."*

Niemniej jednak. nawet przyjęcie, iż Obiekt należy uznać za "budowlę" w rozumieniu przepisów prawa budowlanego nie mogłoby zostać uznane za rozstrzygające, iż spełnione są równocześnie przesłanki uznania Obiektu za "budowlę" w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l. co znajduje swoje uzasadnienie w wykształconej linii orzeczniczej Sądów Administracyjnych i stanowisku Trybunału Konstytucyjnego, o czym w pkt. 5, poniżej.

4. W ocenie Wnioskodawcy możliwe jest przyjęcie, że Obiekt spełnia przesłanki aby uznać go za "tymczasowy obiekt budowlany" w rozumieniu przywołanego brzmienia art. 3 pkt 5 u.p.b. albowiem jest (i) *"niepołączony trwale z gruntem"* a przy tym jest (ii) *"obiektem kontenerowym"*.

W aspekcie przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, przyporządkowanie Obiektu do kategorii "tymczasowego obiektu budowlanego" rodzi jednak tożsame wątpliwości co do objęcia takiego Obiektu podatkiem od nieruchomości jak te w odniesieniu do uznania Obiektu za "budowlę", albowiem ustawa o podatkach i opłatach lokalnych nie przewiduje opodatkowania "tymczasowych obiektów budowlanych" jeśli nie można ich równocześnie przyporządkować do jednej z kategorii objętych daniną publiczną, tj. "budynku" lub "budowli".

5. W rozwinięciu powyższego, wskazuje się bowiem, że na gruncie przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, jakikolwiek obiekt (w tym również "tymczasowy obiekt budowlany") może zostać uznany za "budowlę" w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l. jeśli stanowi jedną z budowli wymienionych wprost / *expressis verbis* w art. 3 pkt 3 u.p.b. lub wprost wymienionych w innych przepisach tej ustawy oraz załączniku do niej, a nadto stanowi całość techniczno - użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami, i tak :

- 1) Trybunał Konstytucyjny w rozstrzygnięciu z dnia 13 września 2011 r., sygn. akt P 33/09 wskazał bowiem, iż definicja "budowli" w rozumieniu ustawy prawo budowlane nie jest tożsama z znaczeniem pojęciowym "budowli" przyjętym na potrzeby ustawy i podatkach i opłatach lokalnych, akcentując, iż *"w przypadku prawa daninowego (jakim jest prawo podatkowe), zgodnie z zasadą poprawnej legislacji gwarancje dostatecznej określoności regulacji prawnych, wynikające z zasady poprawnej legislacji ulegają istotnemu wzmocnieniu ze względu na treść art. 84 i 217 Konstytucji RP, zgodnie z którymi przepisy prawa podatkowego nie mogą być interpretowane przez analogię na niekorzyść podatników"*. Zdaniem Trybunału Konstytucyjnego za niedopuszczalną należy uznać sytuację, w której za przedmiot opodatkowania podatkiem

od nieruchomości uznaje się obiekty jedynie podobne do "budowli", które zostały bezpośrednio wymienione w art. 3 pkt 3 u.p.b. W konsekwencji, zdaniem Trybunału Konstytucyjnego, za "budowle" w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, uznać można jedynie: (1) budowle wymienione bezpośrednio w art. 3 pkt 3 ustawy prawo budowlane, w innych przepisach tej ustawy lub w załączniku do niej, będące wraz z instalacjami i urządzeniami obiektem budowlanym, a więc pod warunkiem, że stanowią one całość techniczno-użytkową [...]"

- 2) w oparciu o powyższe orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego, rozwinęło i utrwaliło się w orzecznictwie sądów administracyjnych stanowisko zgodnie z którym wyłącznie obiekty (w tym : "tymczasowe obiekty budowlane") wprost / *expressis verbis* wymienione w ustawie prawo budowlane bądź przepisach tej ustawy lub załączniku do niej mogą być uznane za "budowle" w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych i objęte podatkiem od nieruchomości.

W wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 09 stycznia 2013 r., sygn. akt III SA/Po/887/12 zaakcentowano, w nawiązaniu do ww. wyroku Trybunału Konstytucyjnego, iż : "z punktu widzenia standardów konstytucyjnych nie sposób zaakceptować sytuację, gdy jako przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości byłyby traktowane budowle w rozumieniu art. 3 pkt 3 u.p.b. nienależące do kategorii obiektów, które *expressis verbis* wymieniono w tym przepisie (lub w pozostałych przepisach rozważanej ustawy albo w załączniku do niej), lecz będące obiektami jedynie do nich podobnymi. Oznacza to, że nie każdy obiekt budowlany w postaci budowli w rozumieniu u.p.b. może zostać uznany za budowlę w ujęciu u.p.o.l., a w konsekwencji nie każdy obiekt budowlany w postaci budowli w rozumieniu u.p.b. może podlegać opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości." Wyrok wydano w odniesieniu do hal namiotowych wykorzystywanych na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej. Wojewódzki Sąd Administracyjny konkludował, iż "Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych nie zawiera regulacji odnoszących się do tymczasowych obiektów budowlanych, takich jak np. hale namiotowe niezwiązane trwale z gruntem. Nie są one budowlami w rozumieniu tej ustawy, a więc nie są opodatkowane podatkiem od nieruchomości."

W dniu 03 lutego 2014r. Naczelny Sąd Administracyjny w sprawie sygn. akt : sygn. akt : II FPS 11/13 podjął uchwałę składu siedmiu sędziów zgodnie z którą : „Tymczasowy obiekt budowlany, o którym mowa w art. 3 pkt 5 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane [...] może być budowlą w rozumieniu art. 1a ust 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych [...], jeżeli jest budowlą wprost wymienioną w art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego lub w innych przepisach tej ustawy oraz załączniku do niej, stanowiącą całość techniczno-użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. b Prawa budowlanego. Spełniający wskazane kryteria tymczasowy obiekt budowlany, o ile jest związany z prowadzeniem działalności gospodarczej, podlega opodatkowaniu na podstawie art. 2 ust 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych". W uzasadnieniu uchwały wskazano na ww. wyrok Trybunału Konstytucyjnego, cytując : "że jakkolwiek, zdaniem Trybunału Konstytucyjnego, nie budzi w zasadzie zastrzeżeń sformułowanie przez ustawodawcę na potrzeby regulacji prawa budowlanego definicji »budowli« i »urządzenia budowlanego« jako definicji otwartych, których zastosowanie w praktyce wymaga nierzadko posłużenia się analogią z ustawy, to nie sposób nie zauważyć, że te same definicje w odniesieniu do u.p.o.l. nie mogą funkcjonować w identyczny sposób.

[...] W praktyce bowiem sądy administracyjne za przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości uznają budowle wyraźnie określone w art. 3 pkt 3 u.p.b., natomiast w odniesieniu do innych obiektów, które potencjalnie mogłyby zostać zakwalifikowane jako budowle ze względu na ich istotne podobieństwo do obiektów należących do pierwszej ze wskazanych kategorii, najczęściej nie dopatrują się istnienia takiego podobieństwa (por. orzeczenia sądów administracyjnych obrazujące sposób funkcjonowania definicji wyrażenia »budowla«), zastrzegając przy tym, że regulacji prawa podatkowego nie wolno stosować »rozszerzająco« (zob. wyrok WSA w Gdańsku z 28 listopada 2007 r., I SA/Gd 598/07, LEX nr 326607; wyrok NSA z 7 października 2009 r., II FSK 635/08, LEX nr 532352; wyrok NSA z 20 kwietnia 2010 r., II FSK 2112/08, LEX nr 576210)".

Powyższa uchwała znalazła odzwierciedlenie w kolejnych orzeczeniach sądów administracyjnych, w tym w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 8 lipca 2014 r. (sygn. akt : I SA/Gl 1622/13) w którym potwierdzono, iż na potrzeby ustalenia istnienia obowiązku podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości "budowlami" są „jedynie budowle wymienione *expressis verbis* w art. 3 pkt 3 p.b., w innych przepisach tej ustawy lub w załączniku do niej, będące wraz z instalacjami i urządzeniami obiektem budowlanym, o którym mowa w art. 3 pkt 1 lit. b p.b., czyli pod warunkiem, że stanowią one całość techniczno-użytkową."

W rozstrzygnięciu z dnia 24 sierpnia 2016r. w sprawie o sygnaturze akt II FSK 2027/14 Naczelny Sąd Administracyjny potwierdził, iż : "Z punktu widzenia standardów konstytucyjnych nie sposób zaakceptować sytuację, gdy jako przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości byłyby traktowane budowle w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy - P.b. nienależące do kategorii obiektów, które *expressis verbis* wymieniono w tym przepisie, lecz będące obiektami jedynie do nich podobnymi." W orzeczeniu tym ponownie wskazano, iż : "katalog budowli wymienionych w art. 3 pkt 3 ustawy - Prawo budowlane ma charakter otwarty (przykładowy) dla ustalenia znaczenia tego pojęcia na gruncie prawa budowlanego. W kontekście jednakże standardów konstytucyjnych, dotyczących ustawowego wymogu sprecyzowania elementów konstrukcyjnych podatku (art. 217 Konstytucji RP), wykazowi temu dla celów zdefiniowania pojęcia budowli w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l. należy przydać cechy *numerus clausus* (zob. wyrok z dnia 15 marca 2016 r. sygn. akt II FSK 84/14." Finalnie, podkreślono wymiar prawny przywołanej wcześniej uchwały Naczelnego Sądu Administracyjnego z 03 lutego 2014r. (sygn. akt II FPS 11/13), wskazując, iż sądy administracyjne obowiązane są stosować się do stanowiska w niej przedstawionego.

6. W tym względzie wskazać należy, iż na gruncie przepisów ustawy prawo budowlane, obiekty kontenerowe, które są niezwiązane trwale z gruntem, zostały wprost / *expressis verbis* wymienione jedynie w definicji "tymczasowego obiektu budowlanego". Wymogu tego nie spełnia lakoniczne przyporządkowanie Obiektu do kategorii VIII : "inne budowle". W ocenie Wnioskodawcy okoliczność ta ma przesądzające znaczenie w kontekście (braku) możliwości zakwalifikowania Obiektu do "budowli" w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.
7. Podsumowując, w ocenie Wnioskodawcy opartej na przywołanym powyżej stanowisku sądów administracyjnych, na gruncie przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, objęty niniejszym wnioskiem Obiekt skonteneryzowany :

- 1) nie jest "budynkiem", albowiem pozostaje niezwiązany trwale z gruntem,
- 2) nie jest również "budowlą" albowiem pozostaje niezwiązany trwale z gruntem, a przede wszystkim - ponieważ nie został bezpośrednio (wprost / *expressis verbis*) wymieniony w art. 3 pkt 3 u.p.b. czy pozostałych przepisach tej ustawy oraz załączniku do niej,

tym samym nie jest on objęty obowiązkiem w zakresie podatku od nieruchomości a w konsekwencji Wnioskodawca nie ma obowiązku uiszczenia podatku od nieruchomości w tym zakresie.

OŚWIADCZENIE

Zgodnie z art. 233 §1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553 z późn. zm.) „Kto, składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub w innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

Oświadczam, że zapoznałem(łam) się z treścią art. 233 § 1 Kodeksu karnego o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania.

Oświadczam, że elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem o wydanie interpretacji w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego organu kontroli skarbowej oraz że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej.

Szczecin, dnia 23 listopada 2017

.....
Imię i nazwisko wnioskodawcy lub
osoby upoważnionej¹⁾

.....
Podpis wnioskodawcy lub
osoby upoważnionej